

INTERVIEW Bijna blinde Seb Slood (18) laat zich niet beperken om groots te dromen

'Uiteindelijk moet iedereen op zijn rug'

Seb Slood is bijna blind, maar laat zich op de tatami niet weerhouden door zijn visuele beperking. De achttienjarige vwo-scholier uit Haarlem werd dit jaar op het WK in Kazachstan derde. Zijn volgende doel is plaatsing voor de Paralympische Spelen in 2028 in Los Angeles.

Kees van Dalsem
kees.vandalsem@mediahuis.nl

Haarlem ■ „Ik ben Seb Slood en ik ben slechtziend. Dat beperkt me niet om groots te dromen”, zijn de eerste woorden die je kan lezen op de website van de judoka van Kenamju. De jonge Haarlemmer hoopt via social media en zijn eigen pagina andere sporters te inspireren om uitdagingen aan te gaan.

Daarom werd hij vorige week door het Yvonne van Gennip Talent Fonds uitgeroepen tot het eerste Talent van het Jaar. „Seb is meer dan een sporter”, las Van Gennip voor uit het juryrapport bij de uitreiking van de prijs. „Hij is een rolmodel en laat kinderen en jongeren met en zonder beperking ervaren dat sport en de samenleving om kansen en niet om beperkingen draaien. Met zijn positieve uitstraling is hij een visitekaartje richting de (sociale) media en weet hij mensen te verbinden. Zijn verhaal motiveert anderen om ook hun dromen na te jagen.”

Verrast

De judoka was verrast toen de oud-schaatsster hem de cheque van 2.000 euro overhandigde. „Ik had niet gedacht dat ik zou worden uitgeroepen tot Talent van het Jaar. Er waren zoveel sporters genomineerd. Maar ik kan het geldbedrag goed gebruiken. Ik krijg nog geen topsportvergoeding van de judobond of het NOC NSF, dus als ik mee wil doen aan een toernooi in het buitenland, moet ik dat zelf betalen. Maar gelukkig heb ik ook al twee sponsors en probeer ik met crowdfunding wat extra budget op te halen.”

Slood is geboren met een genetische afwijking aan zijn oogzenuwen, waardoor hij maar een procent ziet. „Licht, schaduw en kleur zie ik nog wel, waardoor ik niet helemaal blind ben. Sinds mijn zevende doe ik aan judo. Ik ben begonnen ge-

Seb Slood: „Judo is een contactsport. Mijn beperking is in dat opzicht geen nadeel.”

FOTO UNITED PHOTOS/ROB VAN WIERINGEN

woon tussen de 'normale' kinderen bij Nauwelaerts in Overveen. Toen ik het niveau daar een beetje ontgroeid was, ben ik overgestapt naar Kenamju.”

Contactsport

Bij de Haarlemse topclub ontwikkelde Slood zich zo goed, dat hij tussen de 'gewone' judoka's meedeed aan districtskampioenschappen en

uiteindelijk ook aan het jeugd NK. „Judo is een contactsport. Mijn beperking is in dat opzicht geen nadeel. Alleen tegen judoka's die veel op zicht vechten, heb ik het moeilijker.”

Zijn beperking heeft hem ook een voordeel gegeven. „Mijn gevoel is beter ontwikkeld. Soms kan ik het al aanvoelen als iemand mij wil aanvallen, als de beweging van een hand een klein beetje wind veroorzaakt.”

Buitenland

In Nederland zijn er vrijwel geen judoka's in de klasse VI J1 waarin Slood uitkomt, daardoor is hij voor serieuze tegenstand vooral aangewezen op wedstrijden in het buitenland. „Ik moet nu in Nederland uitkomen in de leeftijdsklasse tot 21 jaar, die jongens zijn allemaal een stuk verder dan ik. Ik train wel gewoon mee bij Kenamju of districtstrainingen. Of ik ga naar Papendal voor trainingen bij de bond. Soms moet een trainer de oefening aan mij iets beter uitleggen. Maar we trainen toch altijd in paren. Als mijn trainingspartner eerst gaat, voel ik daarna wel welke oefening we moeten doen.”

Vorig jaar ging Slood voor het eerst naar het buitenland voor toernooien voor VI (visual impairment). Daar

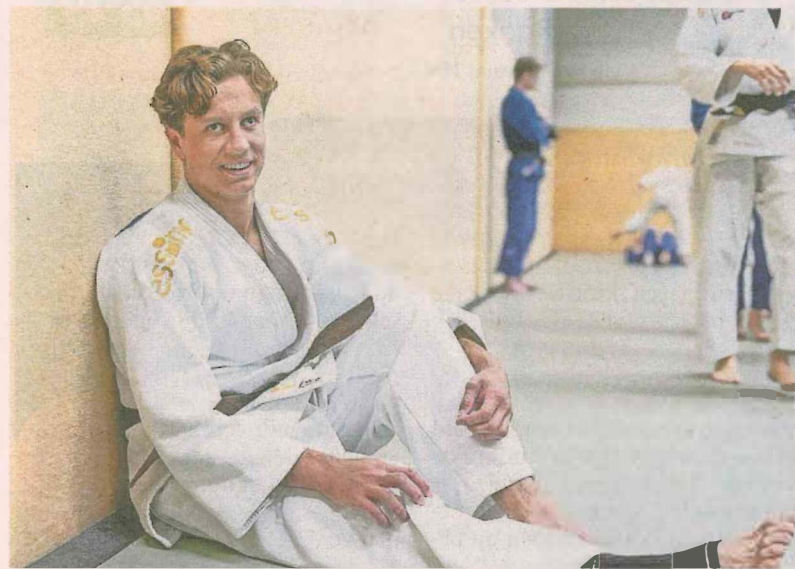
„Soms kan ik het al aanvoelen als iemand mij wil aanvallen”

iedereen op zijn rug.”

Door de goede prestaties op het WK, weet Slood dat zijn grote droom bereikbaar is: deelname aan de Paralympische Spelen in 2028 in Amerika. De enige hobbel is de onzekerheid over de gewichtsklasse waarvoor hij zich kan plaatsen. „De judobond is voornemens om de klasse tot 64 kilogram uit het programma te halen, maar daar zijn de landen in Azië het niet mee eens. Dat betekent dat ik een klasse - tot 70 kilogram - hoger moet gaan judoën en moet aankomen. Want daarvoor ben ik nu eigenlijk nog te licht.”

Universiteit

In de tussentijd moet Slood eerst ook nog zijn vwo-diploma halen op het ECL. „Van school krijg ik gelukkig veel medewerking. In de aanloop naar een grote wedstrijd train ik twaalf keer per week, een gewone week telt meestal zo'n acht trainingen. Dat kan ik goed combineren. Volgend jaar wil ik naar de universiteit, want dan heb ik de mogelijkheid om veel colleges online te volgen, waardoor ik ook tijd heb om te trainen. Ik weet nog niet helemaal welke richting ik opga, of journalistiek of politics, psychology, law and economics, dezelfde studie die prinses Amalia in Amsterdam volgt.”

Seb Slood tijdens de districtstraining.

FOTO UNITED PHOTOS/ROB VAN WIERINGEN